

колонии. Езикътъ на тукашнитѣ евреи билъ тракийски и гръцки, обаче съ течение на времето възприели българския езикъ, който билъ близъкъ до говоримия отъ тѣхъ тракийски, па освенъ това писмеността била хетска или еврейска. Евреитѣ се отдали въ служба на силния Аспарухъ и заживѣли спокойно въ предѣлитѣ на неговата държава.

Ние вече споменахме, че равноапостолътъ славянски св. Кирилъ посетилъ Хазаритѣ, дето превелъ еврейската граматика. Разпространявайки християнството между хазаритѣ, той превелъ отъ еврейски нѣкой части отъ Библията и Новия заветъ и тукъ той замислилъ и съставилъ българо славянската азбука. За да може да бжде полезенъ, особено между владетелнитѣ първенци, които сж биле евреи, а нѣкой отъ тѣхъ сж говорили и писали на еврейски, той е знаялъ езика. Самиятъ фактъ, че св. Кирилъ дохважда между хазаритѣ, потвърждава, че той, роденъ въ Солунъ, въ единъ почти еврейски градъ, е знаялъ еврейски, а това му е послужило да вземе еврейскитѣ знакове за новата азбука, която по-лесно допадала на говоримия български езикъ, отколкото гръцката азбука.

Г-нъ С. А. Розанисъ бележи въ своята статия „Изъ историята на евреитѣ въ България“¹⁾ че изчислението съ букви, което св. св. Кирилъ и Методий сж употребили, като сж дали на славянскитѣ букви сжщото значение, каквото иматъ еврейскитѣ букви е подъ еврейско влияние. Влиянието на еврейскитѣ букви — цифри върху българскитѣ, най ясно проличава, като се започне отъ 11—19. Знаино е, че славянското, гръцкото и латинското писмо върви отъ лѣво на дѣсно, а еврейското — семитското — отъ дѣсно на лѣво. При числителнитѣ знаци и самото изчисление започвайки отъ 11 — следва сжщиятъ приемъ на еврейския езикъ. И св. Кирилъ си е служилъ съ тоя начинъ, както и евреитѣ, още повече, че славянския езикъ се подава на това. Напримѣръ: едина-десетъ, двана десетъ, трина-десетъ и пр., както еврейскитѣ: ехад асаръ, шенем асаръ, шалошъ-асаръ и др. А пъкъ цифритѣ надъ 20 се произнасятъ първо десетицитѣ и следъ това единицитѣ: двадесетъ и единъ, тридесетъ и два и т. н., както еврейскитѣ: есрамъ веехадъ, шелошимъ ушнаимъ и т. н.

Това споредъ насъ по-скоро ни насочва да виждаме много по-старитѣ връзки и отношения на взаимно влияние още въ отечеството на евреи и българи въ Палестиня — Мала азия.

Евреи и българи презъ срѣднитѣ вѣкове.

Следъ падането на България подъ византийско иго при приемника на царъ Петра — Борисъ II, който бѣ отведенъ въ Византия — Цариградъ — отъ Иванъ Чимишкянъ — Ци-

¹⁾ в. Балканска Вечерна поща бр. 70.